

Vuodet 1970 - 1980

Ensimmäinen kosketus Cavaliereihin tapahtui Tampereen näyttelyssä vuonna 1973, L. Witham oli siellä. Hän esitti blenheim cavalier uroksen Charlottetown Imperial Red. ”Fredin” hän oli tuottanut Englannista hyvältä ystävältään, Virginia Parvelilta. Hänellä oli kotonaan myös nuorempi tricolour uros, Charlottetown Nicholas. Kerroin olevani kiinnostunut rodusta. Olin valmis yhteistyöhön hänen kanssaan, koska hänellä oli hyvät yhteydet Englantiin. Ja minulla mahdollisuus sijoittaa useampikin koira.

Kotiin tultuani kerroin Pertille mitä olimme alustavasti sopineet. Hän sanoi ” Ai että meille sellaisia mulkosilmiä!”. Koitin selvittää, että ei niiden kuulu olla sellaisia.

70- luvun alussa näyttelyissä ei cavaliereja ollut paljon. Eipä niitä katukuvassakaan näkynyt. Ainoa mahdollisuus oli tuottaa Englannista, rodun kotimaasta. Seitsemänkymmentä luvun alussa tuotimme useamman cavalieri narttupennun. Eihän niistä kaikista ollut näyttelytähdiksi ja osasta ei ollut suvun jatkajiksikaan. Valioiksi tuli blenheim narttu Kindrum Fennel ja kantavana Suomeen tullut black & tan Aldersbrook Cleothera. Charlottetown Impperial Red osoittautui vahvaksi periyttäjäksi ja Suomessa olleille nartuille sopivaksi. Minäkin teetin Kennel Lagoonin nimiin 05.08.-75 syntyneen pentueen, jonka emä polveutui Marja Hofreenin kennelin Von Mein Heim omistamista koirista. Pentueesta tuli kolme valiota, urokset Pohj Mva Lagoon Cheri, Fin Mva Lagoon Carlos ja narttu Kans & Pohj Mva Lagoon Coce.

Seitsemänkymmentä luvun puolivälin jälkeen menimme autolla Englantiin kiertelemään kenneleitä. Kindrum kennelistä halusin päästä itse valitsemaan pennun. Eteeni tuotiin pentue josta sanottiin, valitse. Silmiini osui blenheim uros jonka halusin. Yllätys yllätys, se ei ollutkaan myytävänä. Jos olisin valinnut jonkun muun, asia olisi ollut ok. Pentua ei ostettu.

Poplicorn Georgie Boy tuli Suomeen

Pihalla juoksi blenheim uros, joka teki heti vaikutuksen. Tuollaista Suomi ja minä tarvitsemme. Se oli tullut jostain syystä Kindrum kenneliin, vaikka se ei ollut heidän kasvatti. Sen isä, menestyksekkäs Kindrum Roulette, oli siellä. Kovasti samantyyppinen kuin poikansa. Kindrumin tati oli vastahakoinen myymään sitä. Ei kuulemma osaa astuakkaan. Sanoin:” Minä otan sen riskin” Georgie tuli Suomeen myöhemmin lentokoneella, kun oli saatu paperit kuntoon. Lentokentältä tulin ja laskin pojan sylistäni lattialle, vastassa oli meidän kissa Mattikatti. Georgie päätti astua sen ensimmäiseksi. Hyvä poika, tiedät mitä varten Suomeen tulit. Eiköhän sinulle Cavalier-tyttöjäkin löydy. Löytyihän niitä. Georgiesta tuli pahamaineinen siitosmatadori. Ensin se teki töitä meillä ja sitten se matkasi Marja Hofrenille. Sillä oli kaiken kaikkiaan 90 pentuetta. Se oli valtava määrä ottaen huomioon sen ajan koirakannan. Sillä oli 16 valiojälkeläistä. Kahdeksankymmentä luvulla uskottiin linjasiitokseen. Sen vuoksi Geogie Boy oli monen valion suvussa kahteen, jopa kolmeenkin kertaan.

70-luvun alkupuolella tuotiin Suomeen Geogie Boyn isoisän GB CH Rose Mullion of Ottermount 13 pentua ja myöhemmin Geogien isän Kindrum Rouletin 6 pentua. Näin ulkonäkö vakiintui. Eikä voi kuin laittaa kädet kyynärpäitä myöden ristiin, että näiden koirien perimässä ei ollut pahoja sairauksia. Pelattiin venäläistä rulettia. Tuli ne niin testattua, jotta ei voi muuta sanoa kuin että seitsemänkymmentä luvulla cavalierit oli pakosti terveitä.

Alkuun cavalierin pennun myyminen oli vaikeata. Jos olisi ilmoittanut cavalierin pentuja, ei kukaan olisi kysynyt. Minulla oli silloin vielä cockerin pentuja. Moni tuli niitä ostamaan, mutta yli puolet lähti cavalierin pentu kainalossa. Kasvatustyön lisäksi kennelissämme hoidettiin lähialueiden löytöeläimet vuodesta 1975. Otimme vastaan tai noudimme löytökoiria 24 h vuorokaudessa. Siinä oppi kohtaamaan monenlaisia koiria ja niiden omistajia. Suurin osa oli kiitollisia kun on tällaisia paikkoja mihin karkulainen tuodaan. Oli päinvastaisiakin tapauksia. Aiheesta voisi kirjoittaa värikkään romaanin.

Vuonna 1978 poikamme Mikan ollessa 16-vuotta hän halusi itselleen juoksijalinjaisen Englannin vinttikoiran. Niin meille tuli Lollipop. Ensimmäinen pentue syntyi 80 - luvun alussa. Olimme lähdössä näyttelyyn.. Mitä tehdä, Lollipop taitaa synnyttää tänään. Alle kymmenen vanha pikkusisko Miia sanoi Mikalle "sinun koirasi ja sinun murheesi, me lähdemme näyttelyyn". Näin me teimme. Mika hoiti Lollipopin synnytyksen. Kun tulimme kotiin, laatikossa oli emä ja rivissä rotan näköisiä pentuja. Vinttikoirien jalostus perustuu luonnonmukaisuuteen. Nopein, vahvin (ei tarkoita suurin) ja pääkopaltaan /luonteeltaan sekä rakenteeltaan tervein jatkaa sukua. Eikä takerruta lillukan varsiin, jos toinen korva höröttää väärin. Ei se korvillan juokse. Nartun pitää hoitaa itsenäisesti synnytys ja hoitaa hyvin pennut.(Tämän kautta saatuja ajatuksia haluan miettiä ja miten niitä hyödyntää tähän päivään ja Cavalierin kasvatukseen)

80 - luvulla kiinnostus cavalieriin, ja sen kasvatukseen, lisääntyi ja monelle rodusta kiinnostuneelle kasvattajalle meiltä lähti pentu. Näitä kasvattajia saan kiittää siitä että kasvateistani on tullut 29 valiota. Omista näyttelyistä jäi mieleen Jyväskylä, jossa oli ruby uros Lagoon Fanyboy Best in show. Koira meni perheeseen 6 kk vanhana. Perheen mummu kertoi, että hän ajatteli että ei ole rumempaa pentua nähnyt. Ei uskaltanut silloin sanoa.

Toinen mieleenpainuva oli Tukholman näyttely. Mukanani oli tricolour narttu Lagoon Clarinda, joka oli hyvä rakenteinen kaunis turkkinen ja kaunispäinen, mutta turkin väritys ei ollut tarpeeksi rikkonanen. Sen ajattelin olevan kompastuskivi. Pääsimme parhaan nartun mittelöön, ajattelin "ei voi olla totta?". Oli kaksi koira joista tuomari aikoi valita parhaan nartun. Hän pyysi ottamaan koirat syliin. Sivusilmällä katsoin kilpailijaa, ja totesin mielessäni, jos pää ratkaisee niin voitto tulee kotiin. Niinhän siinä kävi. Clarindasta tuli Fin & S MVA.

Cavalieriyhdistyksen puheenjohtajana toimin 1980–1985. Cavalierin ensimmäinen virallinen erikoisnäyttely oli Riihimäellä. Raija Järvinen toimi tuomarina. Hänellä oli mukanaan erittäin vilkkaat ja aikaansaavat kaksospojat. He maalasivat savella yltymperiinsä äitinsä auton. Heitä kiellettiin. Pojat sanoivat tämä on meidän äitin auto. Vähän ajan päästä pojat kyselivät tulitikkuja, että saisivat sytyttää nuotion, minkä he olivat kaikkien kauhuksi rakentaneet mieheni kuorma-auton lavalle.

Vietettiin Pikkujouluja ja useita kesäpäiviä kennelimme pihalla. Näitä muistan suurella lämmöllä. Ensimmäinen silmätarkastus oli kesäpäivien yhteydessä. Yhdistyksen kokoukset pidettiin meillä. Ne usein venyivät pitkiksikin. Minulle se oli helpompi, saatoin siinä sivussa hoitaa koiratkin. Siitä hyvästä mieheni Pertti teki meille ruokatarjoilun.

Hoitokenneli

Omat koirat ja hoitokoirat, erituiset ja sekarotuiset, antoivat opin koirien kanssa työskentelyyn. Ei ollut olemassa alan kouluja. Kirjoja jalostuksesta, koiran käyttäytymisestä, ongelmakoirista ym. tuli luettua ahkerasti. Hoitokenneliä ei ole varsinaisesti perustettu, se on syntynyt tarpeeseen 1980 luvulla. Ensin hoidettiin yhtä vierasta koira silloin tällöin.

Kysynnän lisääntyessä aloimme rakentaa hoitokoirille lisää tiloja. Mittava osuus rakentamisessa oli miehelläni Pertillä ja hänen nosturiautollaan. Alku tarhat rakennettiin hänen työmaaltaan VR:n poistamista aidoista. Kenneliä on rakennettu vuosien varrella nykyiset vaatimukset täyttäväksi. 70–80 luku oli koirien täyttämät vuosikymmenet. Vuosikymmenten lopulla alkoi saada jalansijaa toinen rakas harrastus Teatteri.